

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B.**, zastúpeného advokátskou kanceláriou L., proti žalovaným **1/ S. Ž., 2/ H. Ž., o zaplatenie 1061,77 € s príslušenstvom,** vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 19 C 170/09, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. marca 2011, sp.zn. 9 Co 441/10, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 30. októbra 2010 č.k. 19 C 170/09-194 uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 930,48 € s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 217,38 € od 8. mája 2009 do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 716,76 €, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie 76,11 € konanie zastavil a vo zvyšku (žalobca sa domáhal zaplatenia 1061,77 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 844,39 € od 10. novembra 2006 do zaplatenia a 9,25 % ročne zo sumy 217,38 € od 8. mája 2009 do zaplatenia) žalobu zamietol. O povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi predmetnú sumu rozhodol v zmysle ustanovení § 5 ods. 1 písm. g/, § 6 ods. 1, § 10 ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Zastavenie konania v časti o zaplatenie 76,11 € odôvodnil čiastočným späťvzatím žaloby so súhlasom žalovaných. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., keďže žalobca bol neúspešný pomerne v nepatrnej časti a žalobcovi priznal náhradu trov konania za úkony právnej služby nasledovne: 1/ prevzatie a príprava zastupovania – 12. apríla 2010 – 61,41 € + 7,21 € režijný paušál; 2/ vyjadrenie – 4. mája 2010 – 61,41 € + 7,21 € režijný paušál; 3/ vyjadrenie – 19. júla

2010 – 61,41 € + 7,21 € režijný paušál; 4/ vyjadrenie – 25. augusta 2010 – 61,41 € + 7,21 € režijný paušál; 5/ účasť na pojednávaní – 14. apríla 2010 – 61,41 € + 7,21 € režijný paušál; 6/ účasť na pojednávaní – 14. júna 2010 – 61,41 € + 7,21 € režijný paušál; 7/ účasť na pojednávaní – 23. augusta 2010 – 61,41 € + 7,21 € režijný paušál; 8/ účasť na pojednávaní – 30. augusta 2010 – 61,41 € + 7,21 € režijný paušál. Spolu 548,96 € + 19 % DPH = 653,26 € + 63,50 € (súdny poplatok) = 716,76 €.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti výroku o trovách konania uznesením z 25. marca 2011 sp.zn. 9 Co 441/10 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 453,81 € advokátskej kancelárii L., v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia. Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Zmenu napadnutej časti rozhodnutia odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p. Poukázal na to, že v danom prípade vzhľadom na uplatnený nárok žalobcu (žalobca sa domáhal zaplata 1061,77 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 844,39 € od 10. novembra 2006 do zaplata a 9,25 % ročne zo sumy 217,38 € od 8. mája 2009 do zaplata) a rozhodnutie súdu nejde o prípad, kde mal žalobca úspech (správne malo zrejme byť uvedené neúspech – pozn. dovolacieho súdu) len v napadnutej časti, keď bol zamietnutý návrh v časti príslušenstva a časť nároku, v ktorej boli úspešní žalovaní, je viac ako 10 %. Vzhľadom na to bolo potrebné o trovách konania rozhodnúť v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. V tomto konaní tak úspech žalobcu predstavuje 930,48/1061,77 (žalovaná čiastka 1061,77 €, priznaných 930,48 €), úspech žalovaných 131,29/1061,77 (1061,77 € - 76,11 €, t.j. suma, ktorú žalobca voči žalovaným vzal späť a v tejto časti zaviniel zastavenie konania – 55,18 € návrh vo zvyšku zamietnutý = 131,29 €) a pomer úspechu žalobcu je 799,19/1061,77 (930,48 € - 131,29 € = 799,19 €); t.j. 0,752. Trovy konania, v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, platnou a účinnou od 1. januára 2009, by v prípade plného úspechu žalobcu predstavovali odmenu advokáta za 8 úkonov právnej služby (uvedených už súdom prvého stupňa) v celkovej výške 603,48 € (z toho 7 úkonov á 61,41 € + 1 x 15,35 €, t.j. ¼ zo sumy 61,41 € - účasť na pojednávaní dňa 21. apríla 2010, ktoré bolo odročené + 8 x 7,21 € režijný paušál + 100,58 € DPH). Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v konaní vo výške 0,752 má potom tento právo na náhradu trov

konania vo výške 453,81 € (603,48 € x 0,752). Záverom odvolací súd dodal, že právny zástupca žalobcu vo vyčíslení náhrady trov konania žiadal nahradiť aj súdny poplatok vo výške 63,50 €, ale z obsahu spisu nevyplýva, že tento by bol žalobcom aj zaplatený. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 3 O.s.p. s tým, že v tomto konaní čiastočne úspešným žalovaným, 1/, 2/ ich náhradu nepriznal, pretože v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. absentoval návrh na ich priznanie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, žiadal ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne ho žiadal zmeniť a zaviazat žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 63,50 € a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 453,81 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Dovolanie odôvodnil tým, že v rámci prvostupňového konania si uplatnil trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku, napriek tomu, že neevidoval skutočnosť, že predchodca žalobcu, resp. on samotný súdny poplatok uhradil. Urobil tak preto, že si bol vedomý toho, že v konečnom dôsledku mu tento súdny poplatok zo strany prvostupňového súdu bude vyrubný, čo sa aj stalo. Žalobcovi bola výzva na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania doručená až potom, ako vo veci samej rozhodol prvostupňový súd a následne aj odvolací súd, teda v čase, kedy si žalobca nemohol reálne uplatniť nárok na náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku. Žalobca má tak za to, že nekonaním prvostupňového súdu bol naplnený dôvod podania dovolania uvedený v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p., nakoľko mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, teda uplatniť si nárok na náhradu trov konania.

Žalovaní 1/, 2/ vo vyjadrení žiadali dovolanie žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia

návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V preskúmvanej veci dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu síce vykazuje znaky uznesenia podľa ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., súčasne však ide o rozhodnutie o trovách konania, proti ktorému je v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. dovolanie výslovne vylúčené. Prípustnosť dovolania proti tomuto uzneseniu preto z § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 O.s.p. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ. Žalobca tvrdí, že mu postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď súdom prvého stupňa mu bola doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania až po meritórnom rozhodnutí prvostupňového súdu a po rozhodnutí odvolacieho súdu, teda v čase, kedy si žalobca nemohol reálne uplatniť nárok na náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti uplatnenia ich práv [napr. právo vykonávať procesnú úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalobcu, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť, že súdny poplatok je v zmysle ustanovenia § 137 O.s.p. jedným z druhov trov konania. Takže účastníkovi, ktorému bola prisúdená úhrada trov konania, má právo aj na náhradu zaplateného súdneho poplatku.

O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa začal konať vo veci samej napriek tomu, že s podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu si žalobca nesplnil svoju poplatkovú povinnosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych

poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“). Na pojednávaní 30. augusta 2010 súd prvého stupňa vyhlásil rozsudok, v rámci ktorého žalobcovi priznal aj náhradu trov konania s tým, že ich vyčíslenie bude uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku. V lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. žalobca vyčísлил trovy konania v celkovej výške 716,78 € (vrátane neuhradeného súdneho poplatku 63,50 €, na zaplatenie ktorého súdom prvého stupňa do rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, nebol vyzvaný). V písomnom vyhotovení rozsudku prvostupňový súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 716,76 €. V tejto sume priznal žalobcovi aj neuhradený súdny poplatok za návrh. V dôsledku odvolania žalovaných 1/, 2/ proti výroku prvostupňového rozsudku o trovách konania, odvolací súd v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa v napadnutej časti rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že žalobcovi priznal proti žalovaným 1/, 2/ právo na náhradu trov konania v sume 453,81 €. Zníženie priznanej náhrady trov prvostupňového konania, v porovnaní s rozhodnutím súdu prvého stupňa, odôvodnil, mimo iného, tým, že právny zástupca žalobcu vo vyčíslení náhrady trov konania žiadal nahradiť aj súdny poplatok vo výške 63,50 €, ale z obsahu spisu nevyplýva, že tento by bol žalobcom aj zaplatený.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ došlo k zmene napadnutej časti prvostupňového rozsudku odvolacím súdom z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa, ktorý navyše žalobcovi priznal aj náhradu tých trov konania, ktoré mu ku dňu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, reálne nevznikli (a to ani v štádiu vydania rozhodnutia odvolacím súdom), berúc do úvahy zákonnú možnosť prvostupňového súdu, ktorý vo veci konal a rozhodol napriek nesplneniu poplatkovej povinnosti žalobcu, poplatok vyrubiť do uplynutia troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným (§ 19 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch), postupom prvostupňového, ani odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcovi konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Advokát JUDr. V. H., ktorý žalovaných zastupoval pred prvostupňovým i odvolacím súdom, a ktorý v mene žalovaných podal aj vyjadrenie k dovolaniu žalobcu, o čom žalovaných listom zo 17. októbra 2011 informoval a súčasne ku dňu 18. októbra 2011 vypovedal plnú moc, však nielen že trovy dovolacieho konania nevyčíslil, ale ani nepredložil osobitnú plnú moc na zastupovanie žalovaných 1/, 2/ v dovolacom konaní, preto žalovaným náhrada trov tohto konania priznaná nebola.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2011

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová